

това е сладъкъ и просеника, защото са съ потъ добува.

Ако живѣемъ добродѣтелно, не ще са и о-безчестамы. Добродѣтелнытъ хора ги уважаватъ всички, уважаватъ ги и самытъ врагове на добродѣтель-та. Впрочемъ, на когото дѣшата мѣ е чиста, и на когото съвѣсть-та мѣ го не изоблича, той защо да са бон отъ конто безчестатъ и ѹкораватъ? Неможе да са ѹгоди на всички. Ако речешъ на всички да ѹгождавашъ може и Бога да оскърбишъ.

Ако живѣемъ добродѣтелно, то и въ нещастіа да сме, не ще вѣдемъ нещастны: ный или по-скоро отъ тѣхъ ще са избавимъ, или тѣ не щѣтъ да ны до толкози отежаватъ. За доверья и огорченіата си иматъ своата сладость; на когото съвѣсть-та е чиста, немѣ мѣ е весело и когато страда, поне не мѣ е тежко. Послѣ вържата и мжглата, врѣмето выва още по-добро, още по-весело; тѣй и послѣ грыжытъ и нещастіата, дѣшата на добродѣтельныа выва още по-чиста и по-спокойна. Емо да не бы нѣкой изъ насъ пострадалъ като ѹбіецъ, или крадецъ, или злодѣецъ, или като мѣтежникъ; а ако ли пострада като Христіенинъ, да са не срамѣва, но да прославѣ Бога за ѹчесть-та си.¹⁾ Съ една рѣчь: ако живѣемъ добродѣтел-

[1] Петр. 4, 15.